

РЕШЕНИЕ

№ 2594

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10720** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 18.07.2012г. по НАХД № 22807/2011 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 100101/18.10.2011г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция”-СДВР. С НП на Г. Р. Д. на основание чл.177, ал.1, т.2, пр.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от процесуален представител на санкционираното лице; изложени са доводи за неправилност на решението на районния съд. Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна и предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, в настоящия касационен състав, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение, запозна се със събраните по делото доказателства и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, във вр.63, ал.1, изр.1 ЗАНН, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и е от лице, което има право да обжалва първоинстанционното решение, защото е страна по делото, за която то е неблагоприятно. Поради това, касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, основателна.

За да обоснове крайния си извод за законосъобразност на атакуваното НП, районният съд е приел, кредитирайки свидетелските показания и съобразно останалите доказателства по делото, че е налице административно нарушение, за което е определено съответно наказание. В мотивите на оспореното решение са изложени съображения, че не са налице нарушения на процесуалните правила, осъществени в хода на развитие на административнонаказателното производство, които да препятстват възможността да бъде разкрита обективната истина.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му /арг. чл. 59, ал.1 ЗАНН/.

Във връзка с доводите, изложени в жалбата, е необходимо да се отбележи, че съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН, НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина

В случая в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) същото е описано ясно и в пълнота – а именно, че управлява лек автомобил без свидетелство за управление, което му е отнето. Така описаното нарушение съответства в точност на правната квалификация, направена в процесното НП. Не са събрани обаче доказателства за компетентността на актосъставителя. Приложена е в преписката заповед № Із-1687/02.07.2010г. на министъра на вътрешните работи, съгласно т.1.3 и т.2 от която полицейските органи от категория „Е” издават АУАН след обучение и проверка на знанията, като директорът на СДВР следва да издаде нарочна заповед, в която да посочи тези лица поименно. Видно от АУАН, неговият съставител е ст. полицаи, а следователно – полицейски орган категория „Е” съгласно § 3, ал.2, т.6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за Министерството на вътрешните работи и Класификатора на длъжностите в Министерството на вътрешните работи. Тъй като не са събрани при първоначалното разглеждане на делото доказателства за надлежното възлагане на правомощия на актосъставителя да издава АУАН чрез посочването му в поименна заповед по т.2 от представената с № Із-1687/02.07.2010г. на министъра на вътрешните работи, обжалваното решение слеза да бъде отменено, а делото – върнато за новото му разглеждане от друг състав на районния съд, при което да бъдат събрани такива доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София град - XI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.07.2012г. по НАХД № 22807/2011 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав.

ВРЪЩА делото за новото му разглеждане от друг състав на районния съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.